

Какъв е тоя път, какъв е тоя план, по които вжрвим, по който секаш инстинктивно се ржководим за постигането на некаква си цел?

Казах инстинктивно, защото, познато ни е че всичко в природата и в човека се развива бавно и постепенно — с векове, Всичко в природата и в човека е заложено, а не дадено на готово — следователно: подлежи на развитие, което пжк винаги вжрви бавно, постепенно и с много труд.

Тоя бавен и труден процес на развитието в пииродата и в човека, сжставлява за нас една голема загатка, която ще трябва рано или кжсно да си разрешим, за да ни е ясно на кжде и кжм какво вжрвим. Само по тоя начин ние ще влезем в оня период на своето развитие, когото нарекохме като период на разума.

Човекжт се е лутал и още ще се лута в своя живот, но най-послед ще трябва да разреши своята задача, за да си отджхне от това лутане, от тоя труд, който е положил и още има да полага.

Загатката не може да остане вечнó неразрешима; планна не може да остане за винаги неприложен в живота. Защото всичко има начало и край. Начало и край има и човешкия живот.

Но при всеко начало се поставя и цел, която сжставлява края на делото.

Ние сжзираме, че при началото на нашия живот е поставена некаква си цел, която ние гоним, кжм която се приближаваме посредством дарби заложени в нас в форма на инстинкти, развитието, на които ние следваме с векове и секаш несжзнателно т. е. пак инстинктивно.

А развитието, което сме придобили в течение на вековете, не ни остава на мира и ни подтиква кжм взевжзможни догатки и предположения, за да дадем правилно разрешение на своята задача в живота.

Нека сега обжрнем внимание на едно много забележително явление в живота: голяма част от онез неща, положения и картини, които человечеството в своето пжрвобитно сжстояние, с помощта на фантазията, си е сжздавало и които отпосле от мнозина учени-недоучени сж се сметали като фантазмагори, днес сж факт, днес сж цяла целеничка действителност! . . .

В приказките и песните срещаме да се говори за подземни и надземни царства вжлшебни по своя разкош и по своята красота. Днес имаме подземни железници (в Лондон и Нюйорк): имаме подземни градове (солницата „Величка“); имаме градове сред морето (Венеция), а имаме и подземните